

[Nordqvist.]

da vi havde den egentlige lov til behandling i 1969.

Jeg tror, det var den socialdemokratiske ordfører, der var inde på, at der kunne være andre bestemmelser i loven, der trænger til at revideres, og jeg er af samme opfattelse.

For det første vil jeg godt nævne dette med støjproblemerne; det står egentlig ikke i naturfredningsloven, at fredningsnævn og andre myndigheder skal tage hensyn til støjforureningen, når de træffer afgørelse i sagerne. Fremfor at vi har det lidt svævende eller man efterhånden får en praksis, der siger, at nu tager man hensyn til, at der er meget støj, når man f. eks. vil give dispensationer, kunne vi lige så godt få det direkte ind i loven, at nævnene — overfredningsnævn osv. — simpelt hen også skal tage hensyn til støjproblemet, når de dyrker disse dispensationssager.

I forbindelse med lovens § 47 tror jeg vi skal have præciseret fredningsnævnenes kompetence: så vidt jeg kan se, er der et par huller, vi ikke fik fyldt sidst, og jeg tror, vi skal benytte lejligheden til at gøre det nu.

Så langt så godt. Jeg forstår, de konservative og venstre er betænkelige, men jeg håber, at de heller ikke er mere end betænkelige, jeg håber, de lever op til den positive vilje og interesse for at løse dette problem, som disse partier viste, da vi sidst havde loven til behandling.

Men der er i hvert fald det rigtige i det: naturfredning er en god sag, og en god sag skal ikke ødelægges, ødelægges ved, at f. eks. nævnene er for rigoristiske, når de er ude i praksis. Altså, der er mange sager, hvor man kan sige: ja, ja, der er en bygge-linje dér, og det må du ikke; men undertiden skal man lukke det ene øje i og lade sagen passere. Jeg tror, alle disse små sager, hvor man siger nej til folk, hvor man i og for sig rent objektivt kan sige, det var ganske rimeligt, de fik dispensation, ødelægger hele naturfredningssagen. Det var vel også det, hr. Jens Chr. Christensen i nogen grad var inde på, nemlig at man bliver nødt til at administrere denne lov med en vis følelse, og ikke alene følelse, men de mennesker, der skal ud og foretage disse indgreb i folks ejendomme, skal også forstå, at det er et indgreb, man gør, og så kan man godt henvende sig i en elskværdig tone og forsøge at

forklare de pågældende, at det ikke er for at genere dem, man kommer, men det er simpelt hen i samfundets interesse. Det kan godt gøres på en pæn måde, men jeg har ikke altid indtrykket af, at det bliver gjort således. Det kan selvfølgelig være svært at få ind i loven, men på anden måde kan ministeren måske sikre sig, at den elskværdige tone, som jo gælder blandt medlemmerne herinde, også bliver bragt videre ud.

Vi tilsiger i hvert fald positiv medvirken i udvalgsarbejdet.

Vivike: På andres og egne vegne vil jeg gerne takke ministeren for dette forslag om ændring af naturfredningsloven. Ikke fordi jeg er 100 pct. tilfreds, men jeg er da ikke så utilfreds som hr. Lowzow og hr. Nordqvist, som vil have skærpet på forskellige områder; selv hr. K. J. Mortensen, regeringsrepræsentanten, vil også gerne have nogle skærpelser. Så det er altså muligt, at vi foruden den skærpelse, som ministeren har foreslået i et bestemt afsnit af loven, kan få skærpet også på andre områder, det må vi så se at klare i udvalget, og det har jeg slet ikke noget imod.

SF og jeg har ikke noget imod, at man ændrer naturfredningsrådet på den måde, det er skitseret i lovforslaget. Vi er tilfreds med den foreslåede § 43 om, at man ikke kan ændre offentlige vandløbs forløb, uden at man har fredningsmyndighedernes tilladelse. Vi ved jo udmærket, hvad det er, der foregår og er foregået her i landet, hvor hedeselskabet og andre institutioner har kanaliseret vores åløb.

Vi er tilfreds med, at man efter forslaget ikke kan oprette dambrug, uden at man får en ekstra tilladelse ud over den, man skal have i dag, og at man med hensyn til 150 m linjen fra vandløbene på 4 m's bundbredde nu foreslår denne nedsat til 2 m. Det synes vi absolut er godt.

Da nu man ikke er tilfreds, men fra de fleste ordføreres side bortset fra venstres mener, at der skal skærpes meget mere, vil jeg da gerne gå ind for den tanke, at vi går helt ned til 1 m. Det er altså ikke noget, jeg fandt på, da jeg hørte ordførerne her, jeg har tænkt over det tidligere.

Det, der sker i dag, er jo, at vi har for mange dambrug i Danmark, og vi får desværre stadig flere. Vi skal have en del, men